

ECLI	ECLI:NL:RVS:2023:4
Datum uitspraak	3 januari 2023
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 15 mei 2020 heeft de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid een aanvraag om de vreemdelingen een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) te verlenen, afgewezen.

Volledige tekst

202104121/1/V2.

Datum uitspraak: 3 januari 2023

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

[vreemdeling 1] en [vreemdeling 2],

appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, van 27 mei 2021 in zaak nr. 20/8764 in het geding tussen:

de vreemdelingen

en

de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Procesverloop

Bij besluit van 15 mei 2020 heeft de staatssecretaris een aanvraag om de vreemdelingen een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 30 oktober 2020 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 27 mei 2021 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen, vertegenwoordigd door mr. D.S. Harhangi-Asarfi, advocaat te Rotterdam, hoger beroep ingesteld.

De staatssecretaris en de vreemdelingen hebben nadere stukken ingediend.

Overwegingen

Belang bij het hoger beroep

1. De staatssecretaris heeft in een opvolgende procedure bij besluit van 2 februari 2022 alsnog een mvv aan de vreemdelingen verleend. Op basis hiervan is hun bij besluit van 23 april 2022 ambtshalve met ingang van 9 maart 2022 een verblijfsvergunning asiel verleend. Ingevolge artikel 3.105a van het Vb 2000 wordt die verblijfsvergunning verleend met ingang van de dag nadat de mvv aan de vreemdeling in persoon is afgegeven of met ingang van de dag die bij de afgifte van de mvv is opgegeven als de dag waarop de vreemdeling Nederland zal inreizen. Gelet hierop kunnen de vreemdelingen met deze procedure feitelijk niet meer bereiken dat zij ambtshalve een verblijfsvergunning asiel verkrijgen met een eerdere ingangsdatum dan 9 maart 2022. Dit laat onverlet dat de vreemdelingen belang hebben bij de beoordeling van het hoger beroep. Zij hebben namelijk tijdens de bezwaarprocedure om vergoeding van de door hen gemaakte kosten in bezwaar verzocht, zodat zij aan die kosten belang bij de beoordeling van het hoger beroep ontleen. Zie de uitspraak van de Afdeling van 30 maart 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:928](#), onder 1.

Bespreking van de grieven

2. In de uitspraak van 26 januari 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:245](#), heeft de Afdeling het beoordelingskader in nareiszaken uiteengezet en genuanceerd. Uit die uitspraak volgt dat de staatssecretaris al het geleverde bewijs in onderlinge samenhang moet bezien, rekening moet houden met alle relevante elementen en moet zorgen dat de eisen die hij aan het bewijs stelt evenredig zijn aan die elementen. Ook moet de staatssecretaris kenbaar en op de zaak toegespitst motiveren of die vreemdeling het voordeel van de twijfel verdient. De rechtbank heeft achteraf bezien niet onderkend dat de staatssecretaris in het besluit van 30 oktober 2020 het voorgaande ten onrechte niet in acht heeft genomen. Alleen al daarom slaagt wat de vreemdelingen aanvoeren in hun derde grief.

Conclusie

3. Het hoger beroep is gegrond. De uitspraak van de rechtbank wordt vernietigd. Het beroep is gegrond en het besluit van 30 oktober 2020 wordt vernietigd. De staatssecretaris moet een nieuw besluit nemen op het door de vreemdelingen gemaakte bezwaar met inachtneming van wat de Afdeling in deze uitspraak heeft overwogen. Het is daarom niet nodig wat de vreemdelingen verder hebben aangevoerd in hoger beroep te bespreken. Indien de staatssecretaris het bezwaar alsnog gegrond verklaart en het besluit op de aanvraag herroept, kan dit gelet op wat onder 1 is overwogen in deze procedure alleen nog leiden tot vergoeding van de proceskosten in bezwaar als bedoeld in artikel 7:15 van de Awb. De staatssecretaris moet de in beroep en hoger beroep gemaakte proceskosten vergoeden. Omdat de griffier in hoger beroep geen griffierecht heeft geheven, hoeft de staatssecretaris alleen het in beroep geheven griffierecht te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;

II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, van 27 mei 2021 in zaak nr. 20/8764;

III. verklaart het beroep gegrond;

IV. vernietigt het besluit van 30 oktober 2020, V-[...] en

V-[...];

V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid tot vergoeding van bij de vreemdelingen in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 2.511,00, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

VI. gelast dat de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid aan de vreemdelingen het door hen voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 178,00 vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. D.A. Verburg, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.W. Prins, griffier.

w.g. Verburg

lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Prins

griffier

363-992